

Liturgie Doopdienst 9 december 2018

Welkom en stilte

Rode boekje nr. 3, vers 1, 2 en 4.

Bemoediging en groet

Gedicht bij liturgisch bloemstuk

Lied 1005: 1, 4 en 5.

Project v.d. zondagsschool

Inleiding op de doop.

Jezus zegt: Ga heen, verkondig het evangelie aan alle volken
en maak ze tot mijn discipelen, en Hij geeft aan hoe men discipel wordt:
door zich in Gods Naam te laten dopen
en te leren doen alles wat Hij ons heeft opgedragen.

Gedoopt worden is een soort inlijving:
de Naam van God-zelf is over je uitgeroepen:
de Vader, de Zoon en de Heilige Geest;
jij-helemaal bent van God-helemaal.

Gedoopt worden is Gods liefdesverklaring: Zijn Naam en jouw naam
mogen in één naam geneemd worden, die horen bij elkaar.

Gedoopt worden is een soort geboorte:
we mogen worden wat we niet waren:
broers en zusters van Jezus, kinderen van God.

Geloofsvragen

Zingen Apostolische geloofsbelijdenis, lied 340b

Binnenbrengen doopwater

Doopgebed Doopgebed: nr. 6 (op p. 169)

Zingen: laat de kinderen tot Mij komen, Rode boekje nr. 13.

Doop en verwelkoming

Doopvraag aan de ouders.

Toezingen dopeling: "Parel in Gods hand", Rode boekje nr. 8: 1 en 2.

Aanbieden doopgeschenken

Aanbieden doopkaars, doopkaart en doopgeschenk

Tekst: Volg dus het voorbeeld van God, als kinderen die hij liefheeft,
en ga de weg van de liefde, zoals Christus. Efeze 5: 1-2a.

Kinderen gaan naar zondagsschool

Gebed

Lezing Openbaringen 10: 1-7

Lied 105: 1 en 3

Lezing Lucas 3: 1-6

Lied 439: 1 en 2

Verkondiging

Orgelspel

Lied 442.

Aankondiging overlijden

Gebeden

Collecte

Slotlied 913: 1, 3 en 4.

Zegen, 3x amen.

Doopouders, broeders en zusters in Christus,

door de doop word je deel van een grote beweging. Niet zoals de gele hesjes in Frankrijk, die negatief spreken en spotten met de regering, terwijl ze eigenlijk ook niet weten hoe het wel zou moeten. De beweging van de doop is een andere. Geen geschop en getier tegen alles wat je dwarszit. Nee, het begint met een overgave aan God, een bekentenis van onze eigen zwakheid. Gedoopt worden wil zeggen dat je niet je eigen ego vooropstelt, maar dat je God op de eerste plaats laat komen. God handelt aan ons mensen, Hij wast ons schoon. Dat kan alleen als wij de juiste houding aan nemen: een afhankelijke houding, die voortkomt uit het besef dat alleen God ons kan redden. Als God ons niet redt uit het water, waar blijven we dan? De doop komt van God, niet van mensen. Hij sluit zijn verbond met Hannah, met elke dopeling, zodat zij kinderen van God mogen worden.

Lucas benadrukt dat het idee van de doop niet van Johannes kwam. Alsof hij het wel leuk vond om zoiets te doen. Nee, God zelf richtte zich in de woestijn tot Johannes. God zelf neemt het initiatief tot de doop. Het is geen menselijk verzinsel, maar een goddelijk teken. En als wij het tweeduizend jaar later nog steeds vieren, mag dat niet ontbreken: de herinnering aan Gods grote daden. Daarom werden we ook in het doopgebed herinnerd aan Noach met zijn ark, aan de doortocht door de schelfzee met Mozes, aan de verzoenende dood en opstanding van Christus.

Deze grote daden van God staan voorop. Wij kunnen ons daar alleen maar over verwonderen. Dank U voor de wonderen die gebeuren! In dankbaarheid mogen wij een gemeenschap vormen die leeft van deze wonderen. In de doop wordt Hannah ook deel van die gemeenschap. Zo zal ook zij leren wat die wonderen voor haar te betekenen hebben.

God redt zijn volk keer op keer, Hij doet ons omkeren van onze verkeerde paden. Kom tot inkeer roept Johannes de Doper. Die oproep klinkt ook altijd bij de profeten van Israël. Het heeft dan altijd te maken met een beslissende ingreep van God zelf. Dat kan een ingreep ten kwade zijn, een straf voor het volk. Maar meestal gaat het om een ingreep ten goede, God komt zijn volk bevrijden. In beide gevallen moet het volk zich omkeren, het onrecht afzweren. Zij moeten dan weer hun best gaan doen om volgens Gods Thora te leven, eerlijk en dienstbaar tegenover God; en liefdevol tegenover hun naaste. Kom tot inkeer, dan zal God zich straks over jullie ontfermen.

Klinkt niet zo leuk, he, inkeer, omkeer. Maar ik vind dat voor mijn kinderen wel heel belangrijk. Want als je struikelt, dan wil je graag weer overeind kunnen komen. En bij God kan dat. Hij geeft je een tweede kans, je kan weer terug op je voeten komen, je kan opnieuw een weg kiezen, hopelijk een die je verder brengt. En God zal met je meegaan.

Johannes kondigt een keer ten goede aan, met een tekst uit Jesaja. Want het eindigt met de zin: "al wat leeft zal zien hoe God redding brengt". Redding, is dat niet ook wat wij wensen voor onze kinderen? Als je zelf dankbaar bent voor Gods redding in je leven, dan wil je dat toch doorgeven? Als je zelf vreugde beleeft aan je geloof, zou je die vreugde dan aan je kind onthouden? Nee, want zonder geloof vaart niemand wel. Zonder geloof dreigt ons leven stuurloos te worden, worden we heen en weer geslingerd door de wisselvalligheden van het lot. Maar in geloof kan je belijden: ik heb geen andere redder dan God. Op Hem wil ik mijn

leven bouwen. Jezus Christus is voor mij het licht in het duister, waardoor ik nooit hoef te verdwalen. Hij laat mij zien hoe ik en mijn kinderen gered kunnen worden.

Een andere Johannes, de schrijver van Openbaringen, neemt ons in een visioen mee naar het einde der tijden. Vorige week hoorden we hoe er bij het verbreken van het zevende zegel een grote stilte viel in de hemel. En daarna begonnen de zeven engelen voor de troon van God op de bazuinen te blazen. Je kan in Openbaringen 8 tot 11 lezen hoe er uiteindelijk 7 bazuinen klinken, die grote verwoestingen over de aarde brengen. Maar na de 6e bazuin wordt het onderbroken. Een grootse engel daalt majestueus af uit de hemel en zet zijn voeten op de aarde en de zee. Om zijn hoofd is een regenboog, dat is het teken van het verbond. Want na de zondvloed sloot God een verbond met Noach en met al wat leeft op aarde. Die regenboog staat hier niet voor niets! Het betekent dat het verbond nog steeds voortduurt, dat God nog steeds trouw is aan zijn belofte. Zelfs aan het einde der tijden, als een eind komt aan deze wereld orde. Wie op het verbond vertrouwt, komt niet bedrogen uit. Zij zullen het nieuwe leven zien, in de nieuwe wereld. Daarom roept de engel ook op tot geloof en waakzaamheid:

“Zo waar de schepper leeft: het is de hoogste tijd. Op het moment dat de zevende engel zijn bazuin zal laten klinken, zal Gods geheim werkelijkheid worden.” Gods geheim, wat is dat dan? Nou, het is geheim, dus dat weten we niet. Het gaat om Gods geheime plan met de wereld. Als we de gebeurtenissen op aarde zien, al het onrecht, alle onderdrukking, alle geweld in de wereld, dan lijkt het er niet op dat Gods koninkrijk in aantocht is. Maar pas op! Wij kunnen Gods plan niet begrijpen. Dat hoeft ook niet. Het geloof blijft vertrouwen ook als het oog niet ziet. Het koninkrijk van God komt, dat is ons beloofd. Maar hoe, dat weten we niet.

Daarom zingen we straks ook als slotlied ‘Wat de toekomst brengen moge, mij geleidt des heren hand.’ Het blijft voor ons vaak een raadsel hoe God de wereld wil leiden naar recht en vrede. Maar het belangrijkste is dat we God blijven volgen, “leer mij slechts het heden dragen met een rustig, kalme moed”. De moed die ons door Jezus gegeven wordt. De moed om naar de kerk te gaan, om samen te belijden: Jezus is Heer. Samen kunnen we groeien in geloof. Samen kunnen we het ook doorgeven aan onze kinderen. In de gemeenschap van Christus mag ieder zich gekend weten, samen vieren leren en dienen, om Jezus wil, Amen.